

Denuncien que els Mossos van ocultar una gravació clau dels fets de l'Efecte Can Vies

JESUS RODRÍGUEZ/DIRECTA.CAT :: 25/04/2015

Ho denuncien alguns dels advocats defensors dels condemnats a penes d'entre un any i un any i mig de presó. Estudiaran la presentació d'una querella i recórrer la sentència

Els advocats Eduardo Cáliz, Gabriel Miró i Laia Serra, encarregats de la defensa d'alguns dels tretze joves condemnats pel jutjat penal 28 de Barcelona, denuncien que “atès que els joves no hi apareixien” el cos dels Mossos d'Esquadra va ocultar una gravació efectuada pel Grup d'Obtenció i Anàlisi de la Prova de la Brigada Mòbil. Van ser dos agents adscrits a la unitat E-700 els que van efectuar l'enregistrament amb una càmera digital, però després, sorprenentment, les imatges no es van incorporar a l'expedient judicial del cas. **Aquesta actuació, segons Cáliz, podria ser clarament il·legal, i ja ha anunciat que “prendrà mesures legals” al respecte.** Segons Cáliz, les imatges no es van entregar al jutjat perquè “s'hauria acreditat la innocència dels nostres defensats”. Els tres lletrats, han fet una primera valoració de la sentència que reproduïm a continuació, a l'espera de fer-ne una amb més profunditat amb els joves condemnats, les seves famílies i les organitzacions antirepressives.

“El fet més greu és que els Mossos d'Esquadra tinguin enregistrada en vídeo tota l'actuació i no l'hagin aportat al jutjat”

Eduardo Cáliz

La sentència recull fil per randa l'atestat policial, sense tenir en compte ni valorar en peu d'igualtat la declaració dels imputats i dels testimonis de la defensa. El fet més greu però, i pel que prendrem mesures legals, és que els Mossos d'Esquadra tinguin enregistrada en vídeo tota l'actuació i no l'hagin aportat al jutjat cosa que hagués acreditat la innocència dels nostres defensats. Això, juntament amb l'errada a la identificació d'un acusat i el fet que aquesta errada **no s'hagi posat en coneixement del jutjat fins al mateix dia del judici demostra una absoluta mala fe per part del cos de Mossos d'Esquadra, que no buscaven aclarir els fets sinó una condemna.**

"El fet més greu però, i pel que prendrem mesures legals, és que els Mossos d'Esquadra tinguin enregistrada en vídeo tota l'actuació i no l'hagin aportat"

Aquesta sentència demostra una inexistència de separació de poders, fet absolutament contradictori en un estat democràtic. La condemna als joves de Cerdanyola sense més prova que la declaració policial, té com a finalitat, no la de castigar els autors d'un fet sinó enviar un avís desmobilitzador a la societat a l'hora d'acudir a exercir el seu legítim dret de manifestació, un avís per atemorir la dissidència política. En cas d'haver volgut aclarir la veritat dels fets haguera estat necessari valorar amb un mínim de crítica la versió policial i l'actuació dels mossos, que segons les defenses no van aportar proves definitives.

La sentència és un cop a la presumpció d'innocència i la constatació de l'aplicació d'un dret penal d'autor que castiga pel que és en lloc del perquè ha fet, que per descomptat serà recorreguda.

“No es contempla la possibilitat que els agents menteixin, però tampoc que hagin pogut cometre un error en la identificació”

Gabriel Miró

La sentència constitueix un acte de fe respecte a la versió dels policies. **No es contempla la possibilitat que els agents menteixin, però tampoc que hagin pogut cometre un error** en la identificació, en el seguiment o en la detenció, de totes, o almenys, d'alguna/s de les persones acusades. L'ocultació de proves per part de la policia tampoc és qüestionat a la sentència, tot i que, no només és il·legal, sinó que a més s'ha perjudicat el dret de defensa. Farem recurs d'apel·lació, i s'estudiarà emprendre accions legals contra els Mossos d'Esquadra.

“En lloc d'absoldre, que hagués estat l'única sentència ajustada a dret, condemna per fets de menor entitat i a menys pena”

Els joves acusats, segons la policia formaven un grup protagonista en els aldarulls de primera línia vora el cordó policial. Hi havia dos agents de la BRIMO que van estar filmant íntegrament aquells fets, però atès que els joves no hi apareixien, no van aportar la gravació íntegra a la justícia. Aquest fet és molt greu i estudiarem les repercussions legals d'aquest actuar. Per altra banda, el Jutge que molt probablement mai ha estat en una situació de dispersió policial, es permet jutjar quina reacció és racional i quina no per part dels joves a l'hora de marxar per un itinerari o l'altre, per utilitzar-ho com a element incriminatori. **També extreu una conclusió del perfil “abiertamente contestatario” dels joves monitors d'esplai**, que els situa en una actitud de menysteniment del principi d'autoritat, que utilitza per creure raonable que protagonitzessin atemptats a l'autoritat i desordres públics. Aquesta anàlisi personal, sens dubte, és pròpia del dret penal d'autor.

Pel que fa a les declaracions policials, **el jutge admet la seva “bondat” per quan són funcionaris públics** i no tenen per què perseguir joves innocents en lloc dels responsables dels aldarulls, obviant les nombroses i fonamentals contradiccions que van evidenciar en les seves declaracions. El judici realment va servir per demostrar que la tesi policial sostinguda per la fiscalia era materialment impossible. En lloc d'absoldre, que hagués estat l'única sentència ajustada a dret, condemna per fets de menor entitat i a menys pena, acceptant implícitament que les tesis acusatòries no tenien base. En els dies vinents valorarem conjuntament, amb les encausades i les seves famílies, la resposta a la sentència

www.directa.cat

<https://ppcc.lahaine.org/denuncien-que-els-mossos-van>